

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: stażysta Alicja Pieczywek

przy udziale Asesora Prok. Rej. Małgorzaty Białobrzeskiej

po rozpoznaniu w dniu 03 kwietnia 2017r., 15 maja 2017r., 23 czerwca 2017r. sprawy:

1. **L. S.**, urodz. (...) w W., syna Z. i B. z d. C.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 18 czerwca 2015r. w O. przy ul. (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży z włamaniem na konto bankowe poprzez zapłatę uprzednio skradzioną kartą bankomatową za zakupy metodą zbliżeniową na łączną kwotę 43,65 zł, działając na szkodę J. R., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej roku pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc uprzednio skazanym w warunkach recydywy z art. 64§1 kk

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 279§1 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

2. **W. W. (1)**, urodz. (...) w T., syna W. i J. z d. N.

oskarżonego o to, że:

II w dniu 18 czerwca 2015r. w O. przy ul. (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży z włamaniem na konto bankowe poprzez zapłatę uprzednio skradzioną kartą bankomatową za zakupy metodą zbliżeniową na łączną kwotę 45,10 zł, działając na szkodę J. R., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej roku pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc uprzednio skazanym w warunkach recydywy z art. 64§1 kk

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 279§1 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

I oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż czyn ten uznaje za wypadek mniejszej wagi oraz przyjmuje, iż oskarżony dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne tj. czynu z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, opierając wymiar kary o art. 283 kk w zw. z art. 11§3 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i §2 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin miesięcznie,

II oskarżonego **W. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż czyn ten uznaje za wypadek mniejszej wagi i kwalifikuje go z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk, opierając wymiar kary o art. 283 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i §2 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z

obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin miesięcznie,

III na podstawie art. 46§1 kk orzeka obowiązek naprawienia szkody wobec oskarżonego L. S. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. R. kwoty 43,65 zł (czterdzieści trzy złote sześćdziesiąt pięć groszy) oraz wobec oskarżonego W. W. (1) poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. R. kwoty 45,10 zł (czterdzieści pięć złotych dziesięć groszy),

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych L. S. i W. W. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

V na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 924 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego W. W. (1) wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 212,52 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Sygn. akt VII K **953/16**

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423§1a kpk uzasadnienie ograniczono do osoby oskarżonego W. W. (1)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2015r. J. R. po godzinie 15 jechał autobusem MPK linii nr 34 w O. (na trasie P./S.).

Wymieniony miał przy sobie w torbie portfel o wartości 100 zł, w którym znajdowały się jego dokumenty w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego, legitymacji służbowej i trzech kart płatniczych M..

Do przedmiotowego autobusu wsiedli również K. K. (1), L. S. i W. W. (1). K. K. (1) zbliżył się do J. R., opierając się o niego w trakcie jazdy i dokonując zaboru jego portfela, a następnie wszyscy trzej mężczyźni bardzo szybko wysiedli z autobusu.

Po wyjściu z autobusu K. K. (1) przejrzał zawartość portfela, który wyrzucił po wyjściu z niego kart bankomatowych. Następnie przy użyciu karty bankomatowej należącej do J. R. L. S. i W. W. (1) dokonali zakupów metodą zbliżeniową w sklepie (...) przy ul. (...) w O., kupując produkty w postaci papierosów i alkoholu, na kwotę 43,65 zł w wypadku płatności dokonaj przez L. S., a następnie na kwotę 45,10 zł w wypadku płatności dokonanej przez W. W. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

zeznania J. R. k. 1-3, 6-7, 112v-113, częściowo wyjaśnienia W. W. (1) k. 17, 100v, częściowo wyjaśnienia K. K. (1) k. 49v-50 akt VII K 1232/15, zeznania M. G. (1) k. 113v, 15-16, A. S. k. 113v, 17-18, H. W. k. 113v-114, 20-21, B. P. k. 114, 23-25, z akt VII K 1232/15: wydruk transakcji dokonanych kartą bankomatową pokrzywdzonego k. 8, protokoły zatrzymania k. 9, 12).

Oskarżony **W. W. (1)** oświadczył, iż przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, przyznając, iż zrobił zakupy kartą. Wyjaśnił jednak, iż nie wiedział o kradzieży portfela. Zakupy zrobił kartą, którą dostał od K. i myślał, że to jego karta.

(wyjaśnienia W. W. (1) k. 17, 100v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego W. W. (1) zasługiwały na wiarę w zakresie w jakim przyznał on, iż dokonał zakupów przy użyciu karty bankomatowej przekazanej mu przez K. K. (1). Sąd odmówił natomiast wiarygodności tej części wyjaśnień tego oskarżonego, w których wskazywał, iż nie wiedział, że karta, którą posługiwał się podczas

zakupów pochodzi z kradzieży, albowiem pozostawały one w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, jak również przeciwko ich wiarygodności przemawiały wskazania wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, albowiem brak jakichkolwiek racjonalnych powodów do przyjęcia, dlatego K. K. (1) miałby prosić inne osoby, aby dokonały płatności jego kartą.

Przeciwko tej treści wyjaśnień oskarżonego W., w których zaprzeczał on, iż wiedział, że karta pochodziła z kradzieży przemawiają zeznania pokrzywdzonego J. R., który opisał okoliczności kradzieży portfela wskazując m.in., iż oskarżony był jednym z mężczyzn, którzy wsiedli do autobusu, którym jechał. Jeden z mężczyzn oparł się o niego, a gdy na niego spojrział odwrócił wzrok. Kiedy autobus zatrzymał się wszyscy trzej wysiedli z autobusu, a on później na przystanku stwierdził brak portfela. Wymieniony wskazał też, iż zwrócił uwagę na wyjście tych mężczyzn z autobusu, gdyż odbyło się ono w gwałtowny sposób. Ten, który zabrał portfel wyszedł bardzo szybko, a za nim, również bardzo szybko wysiadło tych dwóch, którzy mu towarzyszyli. Wskazał, też, iż mężczyźni ci byli bardzo zadowoleni. Rozpoznał oskarżonego W. jako jednego z tych mężczyzn, którzy przebywali w autobusie i wysiedli za tym co go okradł. Wskazał, iż uważa, że oni mieli podzielone role. Ich zachowanie odbiegało od tego jak ludzie się zachowują w autobusach, wskazując na ich spojrzenia, czy sposób wyjścia z autobusu.

W ocenie Sądu zeznania te zasługiwały na wiarę, jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Na wiarę zasługiwały też wyjaśnienia K. K. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu w postaci kradzieży portfela pokrzywdzonego. Wymieniony wskazywał, iż obecni z nim mężczyźni nie wiedzieli, że dokonał takiej kradzieży, jednak wskazał, iż już po jej zaistnieniu w ich obecności wyjął ten portfel, sprawdzał go, a następnie odrzucił, przy czym jeden z tych mężczyzn podniósł go. Wskazał, iż oni domyślali się, że jest to kradziony portfel. Poszli do sklepu zrobić zakupy, nie mówili, że będą płacić kradzionymi kartami. Kupili alkohol i papierosy.

Natomiast w czasie rozprawy wymieniony podnosił, iż nic już nie pamięta, również po odczytaniu swojej relacji z postępowania przygotowawczego, wskazywał, iż nie pamięta nawet, że ukradł ten portfel, przy czym w ocenie Sądu zeznania te wynikały z tego, iż wymieniony, który wcześniej dobrowolnie poddał się karze, nie chciał składać zeznań obciążających pozostałych oskarżonych, którzy są jego znajomymi i mógł nie chcieć składać obciążających ich zeznań.

Natomiast oskarżony L. S. choć przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił jednak składania wyjaśnień, tak, iż nie dostarczył on istotnych informacji na temat przebiegu zdarzenia.

W sprawie przesłuchani zostali również świadkowie: M. G. (2), A. S., H. W., B. P., których zeznania zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące wzajemnie pomiędzy sobą, jak i z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wymienione pracowały w sklepie, gdzie oskarżeni dokonali zakupów przy użyciu karty bankowej pokrzywdzonego, składając zeznania na powyższe okoliczności. Z zeznań ich wynikało, iż zakupy robiło dwóch mężczyzn, w krótkich odstępach po sobie, kupując papierosy i alkohol, przy czym świadek B. P. rozpoznała na tablicy poglądowej oskarżonego W. W. (1) jako jednego z tych mężczyzn, wskazując, iż rozbił on zakupy jako drugi.

W ocenie Sądu na wiarę zasługuje również zgromadzona w sprawie dokumentacja w postaci protokołów zatrzymania i wydruku transakcji dokonanych kartą bankomatową, które to dokumenty w żaden sposób nie były kwestionowane w toku prowadzonego postępowania i brak podstaw do podważenia ich rzetelności.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego W. W. (1) i fakt popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony ten w dniu 18 czerwca 2015r. w O. przy ul. (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży z włamaniem na konto bankowe poprzez zapłatę uprzednio skradzioną kartą bankomatową za zakupy metodą zbliżeniową na łączną kwotę 45,10 zł, działając na szkodę J. R., którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 279§1 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Jednocześnie z danych o karalności oskarżonego wynikało, iż czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej roku pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc uprzednio skazanym w warunkach recydywy z art. 64§1 kk tj. działając w warunkach recydywy z art. 64§2 kk.

Wymieniony był bowiem karany m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 28.02.2011r. sygn. VII K 1433/10 za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk i in. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara została objęta wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14.05.2013r. sygn. II K 45/13, gdzie orzeczono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą wymieniony odbywał w okresie od 06.10.2012r. do 04.04. 2014r., a zatem przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64§2 kk.

Należy mieć również na uwadze, iż okoliczności przedmiotowego czynu, zwłaszcza zaś stosunkowo niewielka wartość wyrządzonej szkody wskazują, iż czyn ten należało potraktować jako wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk w zw. z art. 279§1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę za czyn, którego się dopuścił Sąd baczyl, by była ona adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Sąd miał przy tym na uwadze jako okoliczność łagodzącą to, iż oskarżony co do zasady przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyrządzona przez niego szkoda była stosunkowo niewielka, natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego i jego działanie w warunkach recydywy z art. 64§2 kk.

Mając na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec oskarżonego przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i §2 kk, art. 35§1 kk karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin miesięcznie.

W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i jego zawinienia. Ponadto zrealizuje ona swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto na podstawie art. 46§1 kk Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody wobec oskarżonego W. W. (1) poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. R. kwoty 45,10 zł tj. kwoty jaką oskarżony wydał na zakupy, płacąc za nie przy użyciu karty bankomatowej pokrzywdzonego.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego W. W. (1) Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

O kosztach wynagrodzenia za obronę wymienionego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów, jak w pkt V wyroku.